

'Ελεύθερη σύνθεση πάνω στο δραματικό
ποίημα του Βαλαωρίτη
Μήτη Μεργιάδη

Σημ: 1) 'Η φωνή του Χάρου κρέκει νάναι
σιγανή, ύποβλητική, φιλική αλλά καί κάπως
ἀπόξενη. Ηδ μήν είναι σάν θάνατος αλλά
σάν φίλος ταξιδιώτης.
2) 'Η μουσική νά ξεχωρίζει τίς καταστάσεις
3) 'Η φωνή του 'Αστραπογιαννου στοθε
μονόλογος του "αμκέτη νά ξεχωρίζη από
τή φωνή του Χάρου.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 2

Μουσική ① Στίχοι

- 1) 'Αστραπογιαννος 2) Λαμπέτης 3) Χάρος 4) Μάνα του 'Αστραπογιαννου
5) 'Αλλος 6) Χίλος 7) Κοντογιάννης 8 Διάφορες φωνές του άέρα, τής γής,
τῶν ένδρων.

(Τρυφερές απόμακρα κοί ύσο πάνω κι' έρχονται σέ πρώτο κλίνο, 'Ανά-
κατα μενιασμένα χτυπήματα από γιοταγιάνια κι' ύστερα απόμακρόνονται).

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Βροντερά, γέρικα, οκούζει) Λαμπέτη... ψυχογυδ' Λαμπέτη...
(Βορείά) "Ωχ.....

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: ('Απόμακρα) Ψυχοκατέρα... άένα σκαθίς άκόμα κι' έφτασ.
(Σκαθίς. 'Απόμακρα ντουφεκιές)

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Μέ προσάθεια) Λαμπέτη... "Ωχ... (Σά ν' μονολογεῖ) Βορείά
μου κόβει τή φωνή τό βόλι. (Μέ προσάθεια) Λαμπέτη...

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Θανάζει) άένα σκαθίς άκόμα, κι' ήρθα καπετάνιε...
(Σκαθίς, απόμακρα ντουφεκιές)

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Χουρασμένο) 'Αχόρταγε Λαμπέτη... "Όλο άένα σκαθίς... (Μέ
προσάθεια) Γύρνα τώρα... (Μόνος του) Μενήντα δρασκελιές
μ' άφησες πίσω, εξαπλωμένο στο χῶμα... (Θανάζει) Λαμπέτη.

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: άένα σκαθίς καί πέταξα κοντά σου κατέρα...
(Σκαθίς)

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: Χτόκα γρήγορα κι' έλα. (Μόνος του) θιόσά "Ωχ!

- (Χτυπή στα σκαθιστά)
- ΔΑΜΠΣΤΗΣ:** (Μανιασμένα) Νά μιά; Νά, κι' άλλη, κι' άλλη, κι' άλλη, κι' άλλη... Δ
φύει ο καπετάνιος και πεθαίνει...
Σκυλιά, δέ θα τοῦ λήρτε τὸ κεφάλι...
(Φωνάζει) Πατέρα... κουράγιο λίγο ἄδμα... Διδάχτω τὸ κοράκια..
- ΑΣΤΡΑΦΟΓΙΑΝ:** (Με προσκάνει) Διδάχτω Δαμπίτη.. (Μονολογεί) "Ὀχ διδάτω..."
- ΧΑΡΟΣ:** (Υποκριτικά) Σοῦ τριγυρίζουν τὸ κεφάλι, γέρο.
- ΑΣΤΡΑΦΟΓΙΑΝ:** Ποιός μίλησε;
- ΧΑΡΟΣ:** "Ὁ γέρο- Ἀστραφάγιαννε, δέ με βλέπεις.
- ΑΣΤΡΑΦΟΓΙΑΝ:** Δέ βλέπω... θολώσανε τὰ μάτια μου... Διδάτω..."
- ΧΑΡΟΣ:** Εἴτα φηλαί... ἴδου στοῦ ξερό τὸ ἐλάτι... Δέ με βλέπεις;
- ΑΣΤΡΑΦΟΓΙΑΝ:** "Ἐνα κουλί... ἔνα μαῦρο κουλί..."
- ΧΑΡΟΣ:** Ναι, ἐγὼ εἶμαι... Καλημέρα γέρο-καπετάνιε..."
- ΑΣΤΡΑΦΟΓΙΑΝ:** ~~Καλημέρα~~ Καλημέρα μαῦρο κουλί... (Φωνάζει βραχνά) Δαμπίτ
... "Ἐνα μαῦρο κουλί..."
- ΧΑΡΟΣ:** Νή τὸν φωνάζεις ἑαυτονε... Δέν τὸν βλέπεις; Ἀνεμίζουνε τὸ μαλλί
του σάν κοράκια στὸν ἄερα... σάν ἄστραφή τὸ γιγατόγανι του κυνηγά
εἰ τοὺς ἴσκιους...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓΙΑΝ:** Ποιός ἴσκιους;
- ΧΑΡΟΣ:** Αὐτοὺς κού θέλουν νά σοῦ κάρουν τὸ κεφάλι.
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ:** Πο' ἄν' οἱ ἄλλοι;
- ΧΑΡΟΣ:** "Ὁ δικὸς μας; Ἐκορκίσανε στοὺς λόγγους. "εἰνάτε οἱ δυὸ σας. " Σοῦ
ἐσκαμμένος στοῦ χῶμα κι' ὁ Δαμπίτης καὶ σοῦ φιλᾶει τὸ κεφάλι.
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ:** Τέ τὸ θέλουν τὸ κεφάλι μου τὰ σκυλιά;
- ΧΑΡΟΣ:** Θά τὸ κορφάσουν κόνω σ' ἕνα μικρὸ παλοῦκι λέει καὶ θά τὸ κένουθε
φλέμπουρο στοὺς κήμους... Θά εἰκοῦνε "χάθηκε ὁ Ἀστραφάγιαννε
... χάθηκε ἡ φοβέρα τῶν βουνῶν... Προσκυνᾶτε".
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ:** (Βραχνά ὄχι) Δαμπίτη... χτύπα;
- ΔΑΜΠΣΤΗΣ:** (Ἀκόμα) Δίνα σκαθιστά σάν ἄστραφή κι' ἔφασα.
- ΧΑΡΟΣ:** "Ἄστονε... κυνηγάει τοὺς φονιάδες.

- ΑΣΤΡΑΗ: Ποιοὺς φονεῖδες;
- ΧΑΡΟΣ: Αὐτοὺς ποὺ κρεκίζουσι νῦν σοῦ κέρουσι τ' ἦοικρο σου κεφάλι.
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Τὸ δὲξίσει κίε ἐνα γέρικο κεφάλι σὸν τὸ δικό μου; Ἄς τὸ κέρουσι.
- ΧΑΡΟΣ: Ἄδ' ἄδ'... ἔποδες κέρουσι, τὰ κεφάλια τῶν ἄκτων τὰ κρεμῶνε καὶ κερνῶνε οἱ προσημνημένοι οἱ οὐκάρτοι οἱ τὰ βλάσκουσι καὶ τὰ περιγελάδουσι οἱ τύραννοι καθόλα στ' ἔλασκα...
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: (Βραχνῶ) Λαμπέτη βάρη.
- ΧΑΡΟΣ: Ἐτ' ὅς κέρουσι, τὰ κεφάλια τῶν ἀκτων δὲν τὰ τραγουδοῦνε μᾶτιθε τὰ κουλιὰ τὰ μοιρολογοῦνε.
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: (Μὲ προσκῆσεια, ἄγρια) Λαμπέτη.
- ΧΑΡΟΣ: Μόνον τὰ δέρνει ὁ ἥλιος καὶ τὰ σκυλιὰ τὰ γαυγίζουσι.
(Σπαθιέξ)
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: (Βραχνῶ ἄδονα) Βάρη Λαμπέτη.
- ΧΑΡΟΣ: Χι' οὔτε τὰ στολίζουσι.
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Βάρη.
- ΧΑΡΟΣ: Ἄσ' ὅδ' βαρῶνε τουφεκιέξ σὸν ἄερα.
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Ἄσ'.
- ΧΑΡΟΣ: Μόνον τὰ φτόνουσι οἱ τύραννοι καθόλα στ' ἔλασκα.
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Ἄσ'... (ἄγρια ἄλλ' ἄδονα) Ποῦνε τ' ἔρηματα μου; Φέρτε μου τ' ἔρηματά μου.
- ΧΑΡΟΣ: Ἄσ' κίε κοντὰ σου εἶναι, γέρο....
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Τὸ γιαναγάνει μου;
- ΧΑΡΟΣ: Ἄσ' κίε, δόκλα σὸ δὲ χέρι σου.... τ' ἀγγίζεις μὲ τὰ δάχτυλα... καθὼς ἔσως ἔπεισε κι' αὐτὸ ἄψυχο κοντὰ σου μὲ τὸ κρατῆξ ἀκόμα μὲξ στὸ χέρι...
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Ποῦν τὸ χέρι μου;
- ΧΑΡΟΣ: Πάγωσε.
- ΑΣΤΡΑΗΟΓ: Ἄσ' κίε φηλά, βλάσκ' ἔνα ἀστέρι...
- ΧΑΡΟΣ: Ὁ ἥλιος εἶναι... δέρνει στὰ βουά...

- ΧΑΡΟΣ² Ξυνηφιδίζουνε τὰ μάτια σου...
(Σπαθιές)
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: Κάτι ληκούω...
- ΧΑΡΟΣ: 'Ο ψυχογιός σου ὁ λαμπέτης, ὀργάνει τὸν ἄερα μὲ τὰ γιαιταγάνι...
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: (Βραχνά) Ἦδρα λαμπέτη!
- ΧΑΡΟΣ: "Αν τὸν ἔβλεπες κὰς βαράει... Μιὰ κηδάει ὀμπρός, μιὰ σὲ κλάϊ, ἦσ
"Ἦστρα χυμάει καὶ καταβάζει σὲν ἱστρακὴ τῆ μαύρη σκῆθα. Ἦἴναι
μῆστορας σὲ γιαιταγάνι ὁ ψυχογιός σου."
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: 'Ἐγὼ τὸν ἔμαθα!
- ΧΑΡΟΣ: "Ἔδωε τὰ κομμάτια τὰ δικὰ σου στὴ μάχη κι' ἂν δέν σ' ἔβλεπε ἔδω
να ἱακλαμένο σὲ χῶα, βαριά λαβωμένο, θῆλεγα κὰς εἴσαι ὁ ἴδιος,
εἴκοσι χρονῶ!
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: "Ἔτσι ἤμουνα κι' ἔγώ.
- ΧΑΡΟΣ: Ἦδνο κοὺ ἔαῖνα λάμπουνε τὰ μαλλιά σου σὲν ἥλιο κ' εἰ τὰ μάτια
σου ἱεκέταγαν γαλανές ἱστρακίς. Θυμῶσαι;
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: Θυμῶμαι λέει....
- ΧΑΡΟΣ: Τοῦτος ἔδω ὄμως εἴναι μαῦρος σὰ δαίμονες, γερνάει τὸ μάτι
του καὶ θαρραῖς τὸν ἱεκέταξε στὴ μάχη μιὰ μαύρη σκῆλιά.
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: Δέν εἶχε ἄννο, ἔγώ τὸν μεγάλωσα...
- ΧΑΡΟΣ: Σ' ἄγαπάει γέρο... Ἦῶς σ' ἄγαπάει... τὴν ἦρα κοῦκεσες ἔμπηξε μιὰ
ἦγρια φωνή καὶ χῶμῆξε στὴ μέση σὲ λαβωμένο ζωντο, νῶ.... Τρεῖς
ἦρες σάλευε κόνου ἔπ' τὸ κορμὶ σου νῆ σοῦ γλυτάση τὸ κεφάλι..
ἀόγκωνε τὰ χεῖλια του, μάνιαζε, δάκρυζε, μὲ οὔτε στιγμή σὲν ἔχασε
σὲ σημάδι καὶ χτύπαγε δεξιά ζερβά κι' ἔσκουζε κι' ὄλο κῶβιαζε
τὰ κορμῆτα μακρὰ ἐπὶ τ' ἔσπρο σου κεφάλι.
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: Ἦῶχει τῆ εὐχή μου... "Ἄξιο παιδί!... Μιὰς καὶ λαβῶθηκε;
- ΧΑΡΟΣ: Ἦδνο μιὰ σπαθιά κόνου ἔπ' τὰ φρόδια τοῦ καταβάζει τὸ αἷμα μῆσ
σὲ μάτια κι' εἴναι τῶρα τὰ μάτια του κῶκκινα σὲν τοῦ γερανι-ῦ
- ΑΣΤΡΑΝΟΓ: Ἦδσο μακρὰ ἔχει κῶει;
- ΧΑΡΟΣ: Ἐαρρῶ διακῶσαι κηδήματα καὶ κῶρα κόνου κ' εἴναι ὁ δ ὄμος του

γιομῆτος κουφέρια ἀπὸ τοὺς λιδοκῆδες.

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

Ποῦναι τὸ καρποφύλι μου νὰ τὸν βοηθήσω;

ΧΑΡΟΣ:

Καίθωνά κῆνου στίς κίτρες, ἀμείλητο Εἶ ἔχεις τὸ δάχτυλο μὲς
στὸ σκαντάλι. Μὴ εἶναι νεκὸς τὸ δάχτυλό σου γέρφ, νεκρό.
Δοκίμασε νὰ τὸ κουτίσεις. Κῆδες; Οὔτε ὅσο σαλεύει μιὰ τρίχα
δὲν μπορεῖς.

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

(Χαμένα) Ποιὸς εἶσαι;

ΧΑΡΟΣ:

Δὲ μὲ βλέπεις; Χέ-Χέ: "Ἐνα μαῦρο πουλι κῆνου στὸ ἔλατι..

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

(Χαμένος) Χαί, νολ, ,, ἔνα μαῦρο πουλι... Τὸ βλέπω...

ΧΑΡΟΣ:

Ἢ ἔμ' ἐγὼ κοῦρχομαι πῆ στερνὴ ὄρα. Τὴν ὄρα κοῦ βασιλεύουνε τὰ
μάτια τοῦ ἀντριμμένου... Ἐγὼ θά σοῦ κῆ τὸ στερνὸ τραγοῦδι..

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

Τὲ τραγοῦδι;

(Φλογέρα σὲ μοιρολόδι)

οβρε (9) celo

ΧΟΡΟΣ:

Φῆκουσες;

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

Ἐ μοιρολόδι μοιάζει... Ἐνακίετο...

ΧΟΡΟΣ:

(Φλογέρα)

(Σιγανὸ) Ἄναστανάζουν τὸ βουνά
κι' ὁ ἥλιος σκοτεινιάζει

Kalana celo

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

θαρῶ... Ἐ γνωρίζω... Ποιὸς εἶσαι;

ΧΑΡΟΣ:

"Ἐνα μαῦρο πουλι... Μπορῶ νὰ γίνω ἔνα μαῦρο ἄλογο... Κῆτα;
(Ἐλιμίντρισμα ἄλογου)

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

Ἐ γνωρίζω να', σὲ γνέρισα... ἔνα μαῦρο ἄλογο.

ΧΑΡΟΣ:

Θά σκόφω σὲ λίγο κῆνω σου... Θά γονατώσω μαλακὰ δίπλα σου...
"Ἐ στερε θά σκαρφαλώσης στὴ ράχη μου καὶ θά κατέξωμε κῆνω ἀπ'
τὸ βουνά...

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

Ἐ γνωρίζω φίλε...

ΧΑΡΟΣ:

Ναί, ἐγὼ εἶμαι...

(Τραγοῦδι εἰγανῶ)

Ἄνανταριάζου// τὸ βουνά

Kalana pin p

κι' ὁ ἥλιος σκοτεινιάζει

ΑΣΤΡΑΝΟΣ:

Ναί, σὲ γνωρίζω... εἶσαι ὁ χέρρος... ..

- ΧΑΡΟΣ: "αί, εγώ είμαι... Εγώ 'ένα μαύρο πουλί, ένα βλαστό, ένα τραγούδι.
Μπορώ να γίνω ή μίνα σου... Εδώ με...
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: (Με λαχάρια) Μίνα μου....
- ΜΑΝΑ: Γυέ μου'...
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: Πως βρέθηκες εδώ, μίνα μου, είσαι ού; Κάνεφέ μου τό κεφάλι...
- ΜΑΝΑ: Πως έσκρισεσ γυιέ μου... Πονῶς; Κό σέ κυτζώ μεσ' στά μάτια...
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: Διφέω... χάνεφέ μου τή λαβωματι α....
- ΜΑΝΑ: "Αχ, κοβ τό χτύπησαν τό καιδέλι μου;
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: "Ανα βόλι μεσ στά στήθεια... Πόνει τό γλυκό σου χέρι;
- ΜΑΝΑ: "Αχ... έφω... τβλαγα κός θα σέ φέει ένα βόλι... Πονῶς τώρα;
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: "Οχι... Όχι... Τέ μαλακό πούν' τό χέρι σου...
- ΜΑΝΑ: θυμῶσαι τότε κοψυγες γιά τό βουνά καί μ' ἄφινες έρημη στο σπέ
τι; (Κλαίει)
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: θυμῶμαι... Πήν κλαίς... Όλο έκλαιγες τότε... καί κρυφονόταξ
καί τό παράθυρο, ... Κάνεφέ μου τό κεφάλι.
- ΜΑΝΑ: "Όχου τό κεφάλι τοῦ γιοῦ μου τό ἄσπρο του κεφάλι. Πως φοβῶμαι
μή τοῦ τό πάρουν τά σκυλιά.
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: (Στραγγμένος) "Όχι... Δέ θέλω...
- ΜΑΝΑ: "Αχ, δέ σέ χτύπησε καλό τό βόλι... "Μέλει να βοηθήση κείποιος
ἀκριβός σου να σού κλειστοῦν τό μάτια...
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: Μά προσκάθεια) Λαμπέτη...
- ΜΑΝΑ: Καί, ὁ λαμπέτης ὁ φυχογυιός σου. Αὐτός κοβ σ' ἀγαπάει... ὠνά-
ζε του....
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: Λαμπέτη...
- ΔΑΜΗΣΤΗΣ: (Ἄκρομακρά) Φεδγουμε φυχοκατέρα... ἀνὸ τρεῖς σκασιές ἀκμα
κι' ἔοφτασ... .
- ΑΣΤΡΑΝΟΣ: Μπρόβο Λαμπέτη... Τούς ἔδιωξε...
- ΜΑΝΑ: Θα πανάρθουν ὅμως γυιέ μου... Κι' ὁ λαμπέτης ἀπόστασε κιά...
θα πανάρθουν κιά πολλοί καί τότε θα στο πάρουν τ' ἀκριβό κε-
φάλι....

- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: (Ταράζεται) "Οχι...Δε θέλω... (Βραχνά) Ήρα, ^Ααμπέτη...
- ΜΑΝΑ: Πες του την τελευταία του σκαθιά την κιό βριβή νά τή φυλάξη γιά σένα.. 'αλλοιώς,θά στό πάρουν τό κεφάλι..
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Πώς ν'άνεμίζει τό γιαταγάνε κόνου άπ'τό κεφάλι μου; Μ'άγοράει!:
- ΜΑΝΑ: Θά κλείση τά μάτια καί θά βαρίσει.. "Αν δέν τό κάνει βλέπω τό κεφάλι σου κάτω στό Ξάλανα νά τό περιγελάνε καί νά τό φτιβουνε...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: (Ταραγμένα Βραχνά) ^Ααμπέτη...
- ΣΑΜΠΕΤΗΣ: ("ροντερά κοντά) "Ήφτασα φυχοπατέρα... (Χλιμντρίσμα άλόγου) (Κοντά) *^Μόσ είμαι... "Αχ σε βάρεσαν πατέρα μου...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Ποῦ είσαι; Δώσε μου τό χέρι...
- ΣΑΜΠΕΤΗΣ: Είναι γιομῆτο αίματα... Τόσε κινήγησα πατέρα ώς τά μισό τοῦ ήμυ κάμπου. "Όμως-θά ξανάρθουνε. Εάν τό σκυλιά γουρίζουν καί κασκίζουν νά σοῦ πάρουν τό κεφάλι . Γιά νά ιδῶ ποῦ σε βάρεσαν..."Ήχ πατέρα σε νάρεσαν βαριτά!
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Δώσε μου τό χέρι σου...Ασφάω...Καίνε τό οωτικά μου άπ'τό βόλι.
- ΣΑΜΠΕΤΗΣ: Θά σε σηκώω στόν ήρα πατέρα καί θά σε κώ φηλά στό τρίκορφα. Θά σε κλένω με κρού νερό καί θά σοῦ βράω φτέρη στή λαβαματιά. "ελα γρήγορα...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Είναι μακρυά τά τρίκορφα κι'είσαι άποσταμένος...
- ΣΑΜΠΕΤΗΣ: "Οχι! Θά σε σηκώω σε φτερό...Είν'άλαφρό τό κορμί σου κι'είναι χαρά μου νά σε κουβαλάω στήν άγκαλιά μου...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Είναι βαρό τό κορμί μου...επρά τό δόχτυλα στ'άτοῦλι τοῦ καριοφυλλιοῦ κι'ήρεε τό μαῦρο πουλί.
- ΣΑΜΠΕΤΗΣ: (Μέ κόνω) μή λές τέτοια λόγια πατέρα...θάρρασε κόντα μαζί... θά μοιράζουμε τό ζωμί καί θά τραγουδήμε..."ελα νά σε σηκώω... "ελα γρήγορα...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: (Εάν κραυγή) "Ωωωχ: "Αφουά με! Ηονώω....
- ΣΑΜΠΕΤΗΣ: Θά σε σηκώω μοναχά σάν άγιο λείψανο καί θά σε κώ στό λημέρι

μας.

- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: *Ο ήλιο θάρσασα φηλό
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Είπα κουράγιο. Ταχεία θ'άγναντεύουμε μαζί τον ήλιο από τα Έρ-
κορφα... *Ελα νά σε πιάσω από τη μέση.
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: *Ωχ, ήρθεσ με...
(Φλογέρα) 10 Ναι ναι ναι
Δέν άκοϋς τό τραγούδι; 11 ναι ναι ναι
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Ποιός τραγούδι;
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Τό στερνό τραγούδι...
(Χλιμίντρισμα άλδγου)
Δέν άκοϋς τ'άλογο του χλιμιντρίδι;
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Ταραγμένα) Δέν άκοϋς κατέρα... *Ο άερας θάναϊ... *Ελα νά φθγου-
με. *Όκου νάναϊ θάρσασα πάλι...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Δέν άκίχη άντέχω για τέτοιο ταξίδι...θά φθγω με τ'άλογο...
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Ποιό άλογο;
(Χλιμίντρισμα)
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Τό μαύρο τ'άλογο του κηόδει από σου δ σε σου δ.
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Με κόπο) Μή μιλάς έτσι κατέρα...θα σε κάρω μαζί μου... *Ελα κι'
άκοϋς κουβρώντα ...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Φίλησ με λαμπέτη...
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Νά σε φιλήσω κατέρα μου...
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: *Νόϋ στό στόμα.
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Με κόπο) Στο στόμα του μου μάθαινε τά τραγούδια! Στο χέρι του
μου μάθαινε νά κρατάω τό γιαταγάνο... Στο κοιλί του κατ'ότ'άκορα
σου μαλλιά.
(Σταλεί)
- ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Στο στόμα λαμπέτη... *Ελα ή στερνή μου έλθσα νά μετ' στό στήθεια
μου... κρατάει έκεί μέσα κατ' νά τραγουδάει... Εκούσε κατ' κί-

*Όμως έρχονται φέρνουν κι'άλδγοτα μαζί

τους. * Ακόμα τὸ πέταλό του μακρὺδ...

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Τὴ καρτερῶς τότε; εἶσαι τόσο ἄποσταμένος καὶ νὰ μὴ μπορεῖς νὰ βαρδεύεις οὔτε μὴ σκαυιά;

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Χίλιες σκαυιές ψυχοπατέρα... θὰ σταθῶ ὀδύρθεος πᾶνου ἄκ' τὸ κορμὶ σου καὶ θὰ βαρῶ ὅσο νὰ κέω ἄνδρου σου.... "Ὅσο ζῶ, θὰ βλέπω τὸ κεφάλι στὸν ἄκριβό σου τὸ λαιμόδ...

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Κι' ἦμα κέσεις θὰ τὸ πᾶνε στὰ Ἑλλίνα καὶ θὰ μοῦ φτύνουν τ' ὄσπρα μου μαλλιά! Τὴ καρτερῶς;

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Ἐὶ νὰ κᾶνω;

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Θέλω νὰ ἰδῶ πῶς οὐμῶθα νὰ καίρης τὸ γιαταγάνι...

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Τώρα καὶ θῆρθουνε θὰ ἰδεῖς... Μπορεῖ μὲ μὴ σκαυιά νὰ σκίσω στὰ ὀσὶ ἕνα λιπάη ἄκ' τὴν κορφή τοῦ κεφαλιοῦ του ὡς τὴ σελία... Ἡὶ μὴ σκαυιά μπορῶ νὰ κῶμ ἕνα κεφάλι ἔτσι καὶ νὰ μὴ σαλέψαι ἄκ' τὸ λαιμό του καὶ νὰ μιλᾷει σὰ ζωντανόδ...

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Ἀβτή... Ἀβτή, τὴ σκαυιά θέλω νὰ ἰδῶ!

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Τώρα καὶ θῆρθουνε θὰ καμαρώνεις γιὰ μένα!

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Τώρα, θέλω... Τώρα!

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: "Ἄσε νὰ ζυγῶσουνε ἄκόμα...

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: (Μραχνά) Ἐανθῆμα σε ἀμπίτη... Τὴ σοῦ μῦθαίνο; Τὸ κεφάλια τῶν αἰτῶν ὀέν πᾶνε στοὺς κᾶμπους;

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Δραματικῶ) Τὴ νὰ κᾶνω ψυχοπατέρα;

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Θέλω τὴν κιά καλή σου σκαυιά νὰ τὴ βαρδεύεις στὸν κιά ἄκριβό σου λαιμό.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Μαραγμένα) εἶπες πατέρα;

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Εἶπα! Τὰ κεφάλια τῶν αἰτῶν ὀέν πᾶνε στοὺς κᾶμπους! Τὰ κέρνουν τὰ κλεφτοπούλα μαζί τοῦδ...

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Ἐντονα δραματικῶ) Ποτέρα!

ΑΣΤΡΑΦΟΓ: Τὰ θάρουνε στίς γερακοφυλές, τοὺς λένε τραγοῦδια καὶ ρίχνουνε ντουφεκιές στὸν ἄέρα. Σταύρωσε μου τὰ χέρια!

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Ἡὶ κλῆμα.

- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** (Με κλάμα) Ήδ' τὰ σταυρώσω κατέρα μου καὶ νὰ τὰ φιλήσω... Ήδ' γίνω χῶμα νὰ σοῦ σκεπῶ τὸ κεφάλι, / ὥπως μὴ γυρεύεις νὰ κἀν αὐτὸ ποὺ λές; (Με ἔλκεσμα) "Ἄμα τακοῦσουν τὰ βουνά ὅα σκοιτοῦνε στὸ οὐδ'!
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** ("Ἦρεμα) Ἦπρε μὴδ χούφτα χῶμα τῶρα. ἄπο τῆ γῆ μας, λαμμένη, καὶ σκούτισε τὸ γιαταγάνι ἄπο τὰ αἵματα.
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** (Με κλάμα) Ήδ' κἀρω μὴ φούχτα χῶμα Πατέρα, νὰ σκουρίσω τὸ γιαταγάνι. "Ἄκου νὰ μ' ἔβρισκε βόλι μικρὸ ἢν κοῦκεφτες. Πές μου νὰ κἀνω τὸ δεξὶ μου χέρι, νὰ κἀνω μέσα στὴ φωτιᾶ, νὰ κἀνω τὸ γιαταγάνι στὴν κοιλιᾶ μου, ὥπως μὴ μοῦ γυρεύεις νὰ κἀνω αὐτὸ ποὺ λές. (Κλαίει)
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** Τὸ σκούτισες;
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** (Με κλάμα) Ἦαί, κατέρα!
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** Εἴημοσ' το σπλά στὸν ἥλιο...
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** Τὸ σήκωσα κατέρα...
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** Ἦς λάμκει! Σὰν ἄοτερι...
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** Σὰν ὀχιά λάμκει... τοῦ τὸ χέρι ποὺ τὸ κρατᾶι στὸν ἄερα, μιστὸ τὸν ἥλιο καὶ τὰ βουνά καὶ τῆ μάνα ποὺ μὲ γέννησε!
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** Ἄνέμισέ το τῶρα τρεῖς φορὲς εἰνώ ἀκ' τὸ κεφάλι σου κι ἄουτερα χτύπα, χτύπα τῆ γλουκιᾶ σπαθιά ποὺ σοῦμαθα.
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** Ἄνέμισα τρεῖς φορὲς μὴ κἀνου στὴν τρίτη κέτρωσε τὸ χέρι καὶ τὸ γιαταγάνι στὸν ἄερα.
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** Βόρα λαμμένη... ἀέ με βλέπεις; Σοῦ χαριελῶ... Κόταξέ με... Τὸ ἔρω μ' ἀγαπᾶς...
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** (Με κλάμα) Σ' ἀγαπῶ! Γιατὶ μ' ἔκανες νὰ σ' ἀγαπῶ;
- ΑΕΤΡΑΝΟΓ:** Ἦ στερνή μου οὐκὴν θῆγαι πῶς μ' ἀγαπᾶς. Τοδτ' ἢ σπαθιά θῆναι ἢ σπαθιά τῆς ἀγάπης σου. "Ἐλα... ἄερα... Τὸ μιλλῶς; "Ἐλα κι ἔρχονται!
- (" τουφεκιὲς ἀπόμακρα)
- Ἄν ἄουδες;
- (Με κλάμα) "Ἐρωσε! Τὸ "ἔρωσε μ' ἔρωσε τῶρα Πατέρα...

- τὸ χαλινάρι.
 (*ἀλλασμοὶς καὶ ἀπομακρύνεται)
- ΛΑΗΣ: (ἀπόμακτρα) Ἔρχτε του μιά μπαταριά!
 (ἵτουφενιῆς ἀπόμακτρα καὶ κολλασμοὶς τοῦ σβῶνει)
 (μουσική τοῦ Λαμπέτη. *ἀπόμακτρα ὁ κολλασμοὶς) (5)
- ΑΜΠΙΕΤΗΣ: (λαχωνισμένο ὄψιμοσες γιὰ τή σκοπιὰ κατέρα;
 Γιὰ δὲ μιλιῆς; Πόνωσες; ἤῃς κυνηγᾶνε τὰ σκοπιὰ καβῶλα σι' ἄλογα.
 *ἀκούω τὰ πέταλά τους κίτ κοντά... (λαχωνίζετ) *ῶχ....
 ἀπόστασα... Ἐτρέμουμε τὰ πόδια μου...
 (*ἄερας)
- ΦΩΝΗ (Σιγανὴ) Ἢ δὲ προφτάσουμε Λαμπέτη.
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ² Ποιὸς μίλητος;
- ΦΩΝΗ: *Ὑγῶ, ὁ ἄερας.
 (*ἄερας μιά στιγμή καὶ σβῶνει)
- ΛΑΛΗ ΦΩΝΗ² (Γυναίκια) Ἢ δὲ προφτάσουμε..
- ΛΑΜΠΕΤΗΣ² Ποιὸς μίλητος;
- Η ΛΑΛΗ ΦΩΝΗ *Ἢ γῆ καὶ κοτᾶς. *ἀκού τὴ λῆνε τὰ δένδρα!
- ΛΑΛΗ ΦΩΝΗ Ἐρέχουμε γρήγορα τ' ἄλογό τους.
- ΛΑΛΗ⁴ Τοὺς βοηθάει ὁ ἄερας!
- ΛΑΛΗ Τοὺς βοηθάει τὸ αἶμο!
- ΛΑΛΗ¹ Κουρδγιο Λαμπέτη!
- ΛΑΛΗ: Νιὸ γρήγορα Λαμπέτη!
- ΛΑΛΗ: Ἐπλε φτερά!
- ΛΑΛΗ⁴ Ἢρε ἄνθρα!
- ΛΑΛΗ⁷ Ἢθα τίς κέτρες!
- ΛΑΛΗ² Δέρνουν τ' ἄλογα!
- ΛΑΛΗ² *ἀκούς τὸν *ἀλλῆ;
- ΛΑΗΣ: (*ἀπόμακτρα ἔγρια) Ἐλ σιὰ κομμάτια κῆθαν τ' ἄλογα;
 καστίγωσ τα.
 (*ἄερας μιά στιγμή)

- ΘΩΝΗ ΤΟΥ ΑΕΡΑ: "Αν κιάσας τή ράχη γλῶττωσας:
- ΑΑΑΗ ΘΩΝΗ Γλῶττωσας:
- ΑΑΑΗ Γλῶττωσας:
- ΑΑΑΗ: "εριΰστε κέντρος
- ΑΑΑΗ: "εριΰστε κλαδία
- ΑΑΑΗ: "Ε κερσό'ο δητ'ος:
- ΑΑΑΗ: "Ε ψ άση τή ράχη:
- ΑΑΑΗ: Τή ράχη:
- ΑΑΑΗ: Τή ράχη:
- ΑΑΑΗ: Δέρνουν τ'ήλογα
- ΑΑΑΗ, "Ακοΰς τόν "ΑΛῆ;
- ΑΑΑΗ: ("Αδμακρα ἄγρια) Μαστιγώστε τα: Σκοτώστε τα τά φουδλόγα.
- ΑΑΜΗΕΤΗΣ/ (Μονολόγετ λαχανιασμένα) Κουράγιο λίγο άκμα, κατέρα..Σε λίγο..κιάνομε τή ράχη... "Ε τó νοί...Θά σάσω τ'ήλογά σας: Η'άκοϋς κατέρα; Θά σέ πώ νά χαιρετίσης τó λημέρι.. Τ'άκριβό κεφάλι.. "Εναςίς δε ά στό πάρει...@τερή βάνω στά πόδια...
- ΗΙΑ ΘΩΝΗ (θριαμβική) "Ηκράβο κα'λημέρι.
- ΑΑΑΗ: "Εκίασε τή ράχη:
- ΑΑΑΗ: Τή ράχη:
- ΑΑΑΗ, Τή ράχη:
- ΑΑΑΗ: "Ηκράβο αήτλ:
- ΑΑΑΗ: "Αφτισαν τ'ήλογα
- ΑΑΑΗ: Εκάσανε τ'ήλογα.
- ΑΑΑΗ, "Ακοΰς τόν "ΑΛῆ;
- ΑΑΗΣ: (~~"Αγρια~~) "Εκίασε τή ράχη. Πανά'εμά καί σῆς καί τ'ήλογά σας... "Εκεζέψτε...
- (~~'Ο καλακασμός θόβεται~~)
- ΑΑΗΣ: Πῆρτε ζοκλω τó δχνάρι δυτοϋνοϋ τοϋ γερακιου. Θέλω καί τά δυό κεφάλια "Ε ώς τά χαράματα. "Οακιστήτε:

1 2 3 8 14 -

και ανακαταστή το

4
5

(Μουσική φλογέρα σ' ένα κλέφτικο τραγούδι)

ΛΑΜΠΡΗΣ:

(Μονολογεί) Γλυτώσαμε πατέρα. Μ' άκοις; Φτάσαμε στο μεγάλο κεύκο. *Εδώ κάποιες ξεκοτόσαμε οι δυο μας... θυμώσει;
(Με κόπο) "Όμως ξέρω πώς έχεις θυμώσει πατέρα και δε μου μιλάς...

ΑΣΤΡΑΒΟΓΙΑΝΝΟΣ:

(Φωνή του σιγανά με καλοσούνη)
Σου χαμογελάει λαμπρή σου χαμογελάω.

ΛΑΜΠΡΗΣ:

(:έ χαρά) Μ' άησες πατέρα; Τι είπες; (Με λύπη) Ήταν δόξα ή καστιά το ξέρω... "Όμως ήτανε βουρακιμένα τα μάτια μου και δεν έβλεπα καλά... "Ύστερα το χέρι μου έτρεμε κι 'ή καρδιά μου άλλο μου έλεγε να κίνω... Πόσο ελ κόνεσες πατέρα...
(*Η φλογέρα δυνατά κι 'ύστερα ελαφρώς άδρας)

ΛΑΜΠΡΗΣ:

Φτάσαμε στο μικρό όδοο πατέρα... Άκοις τον άδρα; *Εδώ με βρήκες τότε... Με βρήκες χαμένο στα κλαδιά γιατί οικιαζομουν... "Όταν σκοτώσον τη μάνα μου και τον πατέρα μου στον άρκο, έδω ήρθα και κρυφτηκα... Σ' έβλεπα μέσ' απ' τα χαμόκλαδα που τρωγες φωμί... Πώς κείναγα; "Όμως οικιαζομουνά βγώ γιατί νόμιζα πως θάσαι κανένας άράκος... Πόφνου έκειτ κούτρωγες άλαφιόστηκες, άρραξες το γιαταγάνι και χθμηξες μέσ' στα κλαδιά... Μ' άρραξες απ' τα μαλλιά και μ' εσουρες βρω. "Τι κρύβεσαι λυκόκυλο" μου έπες, "οί άντρες δεν κρύβονται". Μου χτίδεφες το κεφάλι και μου άωκες να φάω φωμί. (Με κόπο) Που νάξερεις πατέρα μου πώς το φωμί σου μου χάρισεσ ελ στο κλέφωνα με μηδ σπατιά στο λαιμό.

ΑΣΤΡΑΒΟΓΙΑΝΝΟΣ:

(Σιγανά) Σου χαμογελάω λαμπρή, σου χαμογελάω. (*Η φλογέρα δυνατά, Γρόλλοι)

ΛΑΜΠΡΗΣ:

Είναι μεσάνυχτα πατέρα... άκοις τους γρόλλους; Φτάσαμε τώρα στο γέρινο έλάτι. Θυμώσει πατέρα; *Εδώ βάρσα την πρώτη μου σπατιά. Μη υπες "έχει είναι λαμπρή". "Όταν βαρδς, έλο σου το

./.

"Εμεινε μονάχα τὸ δικό μου γιγατάφι. (Μὲ θυμὸ) θὰ τὸ σπῶω
κατέρα σὺν φτῶσουμε στὸ λημέρι. θὰ τὸ σπῶω κὺν' οἷς πῆρες.
θὰ τὸ κᾶνω κομμάτι.

ΑΣΤΡ': Θᾶμαστέ μαζί Λαμπέτη... ἄε θὰ χωρίσουμε κοτέες. "Ἐλα καὶ κλάμωσε
τ' ἴγρια τσακάλια.

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: "Ἄς φθῶουμε κατέρα. ἤφρανε τ' ἀχνάρι μου στὸ χιόνι. "Ἄς φθῶουμε
κρὶν ζημεράσει. Ἰμουσική γρηγορη κοῦ σβῦνει (12)

ΛΑΗΣ: Ἐνδθεμά σας. Ἄκάνου κοῦ ζυγῶνα. ἤπες ξεφυγε πάλι. Ἐάν δέν
τόν πιάσατε μὲ τ' ἄλογα, γίνετε γαστέρια τῶρα, παληδοκυλα καὶ
βρῆτε τ' ἀχνάρι. Τὰ ζημεράματα θέλω καὶ τὰ δυὸ κεφάλια, ἄλλοιθε
τὰ δικά σας δέν θὰ ξαναἰδοῦνε τὰ ἔδλωνα. Ἰσλογέρα δυνατά.
"Ἰστερα κουλιά μαζί μὲ τῆ φλογέρα) (9A)

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: ("Ἀνασάινει) "Ἄ... ᾠτάσαμε κατέρα. ᾠτάσαμε. "Ἀκοῦς τὸ κουλιάει
ζημεράνει κι' εἴμαστέ στὸ λημέρι σου.....
(Σιγαυὰ σὺν φέθουρος) θέλω νὰ χαιρετήσω στερνὴ φορὰ τοὺς ἄη-
τοὺς....

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Χαιρέτα τοὺς κατέρα... ζημεράνει... ἤντοι φηλὰ στὰ βρέχια...
Ἐὲ καλημερίζουνε.... ἄθες τὸ καρνοφίλι; ἤντο, ἔδω τῶχω. Ἐτὸ φευ-
γιδό μου δέν ἔχασα κανένα ἄπ' τ' ἄρματα σου. ἤδ ρίξουμ' ἕνα ομπά-
ρο στὸν ἄερα κατέρα, : Κᾶθε κρωὶ ἔτσι ἔκανες. Χαιρέταες τοὺς
ἀητοὺς μ' ἕνα ομπάρο. (ᾠνάζει) Τ' ἄκοῦτε ξεφετέρια; Γέρισε ὁ
καπετάνιος; (Ἰτουφεκιά δυνατά. Ἰαντόλαος)

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: ἤὲ κλάμα) Καλύτερα κατέρα μου νὰ μὴ γδρίζεις ὅπως γδρίσεις.
(Κλαίει)

ΑΣΤΡΑΠΟΓ': ἤην κλα ἰς, τὸ ξέρω, μ' ἴγαπῶς;

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: θᾶναι θλιμμένο τὸ κρῶσικό σου.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ': Κοῦ χαρογελάω... ἔντταξέ με...

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Φορᾶμαι νὰ κυττάξω τὰ μάτια σου. θᾶναι ὄλο παράκονο.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ': Ἰκοῦς τὸ στερνὸ τραγουδί;

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: ἤἔμαδες νὰ τραγουδάω τοὺς καῦρους τοῦ κόσμου. ἤὰ σου πᾶ τὸ

τραγουδι και ο'ηρεσε; "Ας κάτσομ' εδω κοντι στο ριοδοταλλο ναρο. (Μερό) Ελθε κρω' ενιρες το κροσωπο σου και κενιζες τ' εο ρα σου μαλλις. (Με ξεσοσμο) "Αχ κως εθεελα να βδλω το χερι στο διοσκι και να σου χαϊδερω το δσοκρο σου κεφαλι.

ΑΣΤΡΑΗ:

Κοιταζε με Δομητη.... Φορβμοι να βδλω το χερι στο διοσκι. (Με ξεσοσμο) Θδλω να κοιταζω το κροσωπο σου πατερα:

ΑΣΤΡΑΗ Γ:

Κοιταζε με:

ΔΑΜΗΤΗΣ:

Φορβμοι: "Ας βδλω κρωτα το χερι μου να ο'αγγιζω. "Ωχ πατερα... εισαι γιορμωτος αϊματα:

ΑΣΤΡΑΗ:

Σου χαμογελω Δομητη...

ΔΑΜΗΤΗΣ:

θα σε βδλω επ' το διοσκι να σου κλωνε το αϊματα. "Ομως δεν θα σε κοιταζω στο μετιε... (Φολγορα δυνατα μεδ στιγη)

ΔΑΜΗΤΗΣ:

"Ας σου χτανισω ταρα τα μαλλις.... "Ομως δεν θα σε κοιταζω ουτ μεδ στιγη στο μετιε:

(Φολγορα δυνατα μεδ στιγη)

ΔΑΜΗΤΗΣ:

(Με ξεσοσμο) Θδλω να εδω τα μετιε σου πατερα:

ΑΣΤΡΑΗ:

Κοιταζε με Δομητη, Σου χαμογελω.

ΔΑΜΗΤΗΣ:

"Οχι ακομα...." Ασε να μετροσο κρωτα το ζωμι που θα εθμε... "Ενε κομμετι για οδνε κι ενα για μενα. Εδ, το βδνω εδω μικροσκι σου. Εδ και τ' αρματα σου.... 'Αριστερα σου το σπαθι, δεξια το καρμωφλι.... Ως τριμουν τα χερια μου... Πριν εδω την κρωτη κρουκια θδλω να σε κοιταζω.

ΑΣΤΡΑΗ:

Κοιταζε με Δομητη, κοιταζε με... (Μουσικη δυνατα οδν εφφνιασμο) (12) (3) αλμο 7

ΔΑΜΗΤΗΣ:

(Δυνατα με χαρα) Πατερα, μου χαμογελως, το βδλω. Πατερα μου: (ΔΥΝΑΤΕΣ ΜΤΟΥΦΟΚΙΣ)

ΔΑΜΗΤΗΣ:

(Χαραγμενα) "Ενα βδλω μου κηρε το ζωμι επ' το χερι: Πδνωσων τα δρνια κδλι πατερα. "Ας φθουμε οδν δστροπη μεσ' επ' τον λεγγο. Ταρα κωβαλω τη χαρα κι εχι τη λδπη. ρεχω οδ γερακι. (Μουσικη γρηγορη)

(12)

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Δε θέλω νά χωρίσουμε πατέρα.
ΑΣΤΡΑΗ: Ήθνα Λαμπρήτη μου, κι' άλοοταμένος
 θέλω στο μνήμα μου νά κείω καί γώ.
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Πώς είσαι 'τσι πατέρα; μαύρα σ'όγνεφα κερνώνα στο μέτωπό σου....
 Γιατί δε χαμογελάς;
ΑΣΤΡΑΗ: 'Ο χάρος 'έφαγε τό κροσσικό μου.
 Άδς μου 'αμκέτη μου μια χούφτα γή.
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Σ'αυτή τή γή θάβουνα τους άητοδς... τό ξέρω....
ΑΣΤΡΑΗ: Λαμπρήτη, χώσε με μέ τ' αρματά μου
 σκέψε τό λίκνο μου σ'αυτή τή γή...
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: 'Αδς δε φτάνουνα του 'εχθρού τά μάτια... τό ξέρω....
ΑΣΤΡΑΗ: Μή δες τό χάρμα τήν άσκημά μου...
 δόκνα καί θάφε με κρέν 'ερεκι ή άγγή
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: 'Ακούω στον 'ύκνο μου ντουφεκιές πατέρα...
ΑΣΤΡΑΗ: Πέφτουν σιά τρίκορα. 'Ήθνα Λαμπρήτη.
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Οί δικοί μας πολεμῶνε;
ΑΣΤΡΑΗ: 'Βχτές 'επιστάθηκε καί κιτ νε υφάκι.
 Ήθνα καί κήγαίνε γοργά γοργά.
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Πώς νά άποχωριστώ από σένα;
ΑΣΤΡΑΗ: Μή μου πικραίνεσαι κι' είναι γραμμένο
 μ'έμένα γρήγορα ν'άνταρωθής
 'ρέχα πολέμησε καί σε κροσμένω
 στο μνήμα μου άλυμτος όσο ναρθεις.
 (Μουσική στιγμή 'ένονα. 'Άερας)
ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Συνείδει-ένονα) Πατ'ρο! (Χαμένα) Κοσ' ρακοκομαί; Κοιμήθηκα βαρείδ
 φαίνεται... Τόν κερμένω... 'Ακούς τόν 'άερα Πατέρα; καί κρέκει νά σε
 θάφω. θά σε θάφω έδω στο λίκνο τής σκελιές ν'άγναντεύεις τους κέμ-
 πους.... 'Ελα πατέρα...
 ('Ο άερας δοναμῶνει)
 Καλά είναι έδω.... θά σκέψω τό λίκνο σου μέ τά χέρια μου; 'Ελ σκλη-
 ρό παύναί τό χῶμα; 'Ατάσανε τά δόχτυλά μου. θά καρφώσω θρόνα καί

1' 18''

σου πῶ....." Ἐνα γλυκὸ λογάκι....θές νά σέ κᾶμ στή μάνα σου
ἢ π' τὸ χέρι; (Δυνατὴ ντουφεκιά"

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

"Ὦχ.... θαρρῶ(ἄδύναμα) Μικρόρο 'ΑΛῆ.... Τά κατάφερες;
"Ὦχ:"

ΛΗΣ :

(Ἄκουμαρα) Σταθεῖτεεεεεε "ἔκασε τὸ στοιχειό, τὸν χτύπησε.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ

(Ἄδύναμα) Μον λογάτ) Μικρόρο 'ΑΛῆ... Τά κατάφερες. "Ὅμως δέν
θά κᾶς στή μάνα σου... Σοῦ στέλνω ἕνα μικρὸ χαιρέτιομα...
("τουφεκιά δυνατῶ)

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

Μικρόρο 'ΑΛῆ:" Ἐκ' σες μαλακὰ μαλακὰ πάνω στὸ χόρτο. 'Ὁ κάρος
εἶναι ἕξιος γιὰ δλους; (Μουσικῆ. Τὸ τραγοῦδι τοῦ κάρου σὲ
φλογέρα) (3)

ΚΑΡΟΣ :

(Ψιθυριστῶ) Ἐχ χτύπησαν βαρειά Ἀσπικέτη....

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

(Ἄρμينا) Ποιὸς μέλησε; Πονῶ.....

ΚΑΡΟΣ :

Ἄν μὲ γνωρίζεις; Λά-χά..... Κοίταξεπάνω ἢ π' τὸ κεφάλι σου
φηλά σιὸν ἄερο....

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

"Ἐνα μαῦρο κουλί.....

ΚΑΡΟΣ :

"Ἄγὰ θά σοῦ πῶ τὸ στερνὸ τραγοῦδι.....

ΛΑΜΠΡΤΗΣ

Σὲ γνωρίζω φίλε.....

ΚΑΡΟΣ

καὶ ἔγὼ εἶμαι : Ποῦ κᾶς Ἀσπικέτη μὲ τὸ μαῦρο μάτια; Γιατὶ οὐρνεοί
σάν τὸ φέδι μὲ τὴν ψυχὴ στὰ δόντια μᾶς' τὸ λόγγο; Ποῦ κᾶς;

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

"Ἐκεῖ φηλά στήν κορφή.

ΚΑΡΟΣ :

Ἐχ βάρεσαν βαρειά Ἀσπικέτη... Ἄθ ἔθ φτάσης.... Ἐκεῖ πάνω
χιονίζει τώρα καὶ φυσᾷ ἄερας.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

Ἐχ καρτεράει ὁ πατέρας.....

ΚΑΡΟΣ :

Σὲ βάρεσαν βαρειά.... "Ἐνα βόλι βαιειά στὰ πλευρά.... "Ἄχ
ἔδια ἢ λαβωματιά σάν τοῦ κατέρα σου... Ἄθ ἔθ φτάσης.....
ἔἶναι μακρὸς ὁ δρόμος.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ :

"Ὦχ! Πονῶ! "Ὅμως θά φτάσω! Χίλιες δρασκελιές εἶναι....

ΚΑΡΟΣ :

Χίλιες ὄντας ἐρχόσονται... μὲ μῆρα δρόμος ὄντας κᾶς....

"Ὦχ, τὰ μαῦρα σου μαλλιά ποῦ ἐνεμίζανε σά δυὸ φτερά στή μάχη...
ἦθς σέβονται τώρα καὶ κερδεύονται στὰ κλεδιά...../.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Χαμένα) Θάρσθ κοντά σου πατέρα... "Όμως κοντά....

ΧΑΡΟΣ: Νά σου πῶ ἕνα τραγουδί;

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Χαμένα) Ποιός εἶσαι;

ΧΑΡΟΣ: Δέ με βλέπεις; "Ἦνα μαῦρο κυλί.... Μπορῶ νά γίνω ἕνα μαῦρο ἔλογο... Κοίτα με... (Χλιμίντρισμα ἄλδγου. Κατακασιές ἄλδγου κοβ περκατάει ἄργά)

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: Ἦνα μαῦρο ἔλογο;

ΧΑΡΟΣ: "Ναί, ἐγώ εἶμαι! Σ' ἠκολούθησά βῆμα τό βῆμα. "Όντας ἀκουτάσης θά γονατίσω κἀδί σου καί σέ θά μένεις στή βόχη μου νά κατέδουμε κόνου ἄπ' τά βουνά.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Μέ προσκάνεια) "Όχι.... θά χαιρετίσω τόν πατέρα πρώτα...

ΧΑΡΟΣ: "Αλλά... ἔγώ εἶμαι σου τραγουδῶ σ' ὅλο τό δρόμο ὡς τό βράδυ που θά φτάσῃ. (1) φλογέρα δυνατῆ μαζί μέ τά κέταλα τοῦ ἄλδγου. "Ἄ φλογέρα σβῆνει ἄερας)

ΧΑΡΟΣ: "Ἔλα καί φτάσῃς Ἀρμπέτη. Νόητσε. "Ακοῦς τόν ἄερα; Αὐτό δρασκελιές τόκο ἄερα.

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Μέ προ κἀθεια) Δένω... μπορῶ... "Όχι;

ΧΑΡΟΣ: "Ἔλα.... "αντρεῖξέ μου λίγο... Νά... τ' ἄρματα τοῦ κατ'ρα σου κοβ τά κάρφωσες στό χῶμα... μπροστά σου εἶναι! Δέ μπορεῖς κιά... εἶδες; δέν μπορεῖς...

ΛΑΜΠΡΤΗΣ: (Σβουμένη μέ βόγγο) "Όχι... Ποῦν τά χέρια μου;

ΧΑΡΟΣ: Γαντζωθήκανε στό χῶμα καί σέρνουν τό κορμί σου πάνω στό κισθόρι τοῦ πατέρα σου. Μπάρσο Ἀρμπέτη μέ τά μαῦρα μάτια... Τά κατέφερες "Ἐπεσες μπροσθητά πάνω στό χῶμα που σκεπάζει τ' ἄκριβό σου τό κεφάλι. "Ακοῦς μακρῶ ἕνα τραγουδί; (Τραγουδί ἀπομνηρ)

ἄνανταριάζουν τά βουνά
 κι' ὁ ἥλιος σκοτεινιάζει.

ΧΑΡΟΣ: Τραγουδᾶνε τά κορβίτσια ἄερα σ' τοὺς κόμπους γιὰ σένα.... Τό χιόνι σου σκεπάζει ἀκόμα τά μαῦρα μαλλιά καί σέ πεσομένος μπροσθητά μ' ἀκλωμένα τά μεγάλα χέρια καί τά πόδια σου, μοιάζεις σάν νά θύ-

9

2 + 200 or 200m
 or 200m PPO

θέλεις ν' ἀγαλιδῆς ὅλη τῆ γ', τῆ σκληρῆ γῆ καὶ τὸσο ἀγά-
παγες... "Ὡς φέγομε λαμπέτη..... Καληνύχτα...

Ἄκοῦς τὸ στερνὸ τραγοῦδι... (Ύψιθυριστῆ) Καληνύχτα)

(τὸ τραγοῦδι δυνατὸ μαζὶ μετὰ τὰ κέταλα τοῦ ἀλόγου καὶ οὐθύνου
σιγῆ -σιγῆ ἀκόμα καὶ μένει ὁ ἄερας.)

(ΜΟΥΣΙΚΗ-ΘΙΝΑΑΣ)

2 - 3

αὐτὸς ὁ
τραγοῦδι.